

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye’de eczacıların yaşadığı sorunların araştırılması ve alınacak tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa’nın 98’inci, İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca bir meclis araştırılması açılmasını arz ve talep ederiz.

Hüseyin OLAN

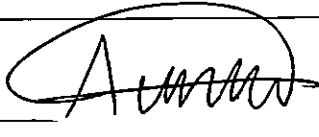
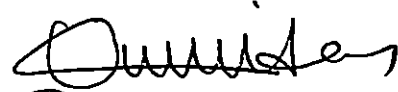
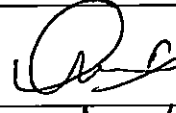
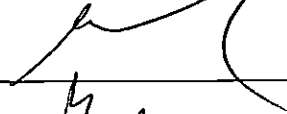
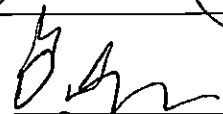
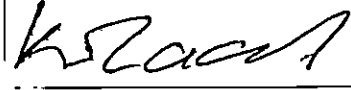
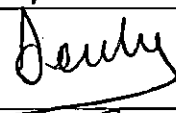
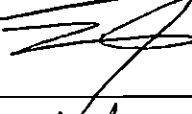
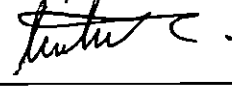
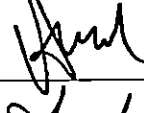
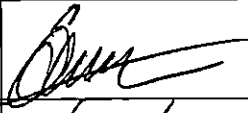
Bitlis Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de ilaç ve eczacılık alanında yaşanan sorunlar giderek kronikleşmiş ve yapısal bir karakter kazanmıştır. Eczacıların en önemli sorunlarından biri, eczanelerin gelirlerinin büyük ölçüde devletin/kamunun ilaç fiyatlandırma ve geri ödeme politikaları çerçevesinde belirlenen ilaç fiyatlarına bağımlı olmasıdır. Mevcut ilaç fiyatlandırma politikaları eczacıyı da halkı da mağdur etmektedir. Eczacılar ilaç hizmeti veremez duruma gelmiştir. İlaçların bulunamıyor olması insan ve toplum sağlığı için ciddi bir sorun haline gelmiştir. İlaç Fiyat Kararnamesi’nde güncel enflasyon şartlarına uygun güncellemelerin yapılarak, reel Euro kuru veyahut enflasyon koşullarına göre yeni bir düzen getirilmesi elzemdir. Eczacı kârlılığının ilaç fiyatlarına tam bağımlı olmaktan çıkartılması ve hibrid bir sistemle, yüzdesel kârlılıklar yeniden değerlendirilerek, sabit bir ücretin de kapsama dâhil edilmesi gerekmektedir. Eczacıyı ilaç fiyat dalgalanmalarından koruyacak kutu başına bir sabit ücret verilmeli ve Batı’da pek çok ülkede olduğu gibi eczacıya yaptığı meslekî uzmanlığına bağlı olarak verdiği danışmanlık hizmeti çerçevesinde meslek hakkı tanınmalıdır. Eczane ekonomilerinin rahatlaması, reçete hizmet bedeli yanında kutu başına bir hizmet bedelinin kademeli olarak tüm eczaneleri kapsar hale gelmesi üzerinde ciddiyetle durulması gereken bir husustur. İlaça erişimi kolaylaştırmak, sağlık sistemi için kilit rol oynayabilecek yaygın eczane ağını korumak, kesintisiz ve sürdürülebilir sağlık-ilaç-eczacılık hizmetleri için birçok ülkede farklı bileşenler esas alınarak ücretlendirme

modelleri geliştirilmiştir. Eczacılığın en önemli sorunlarından diğeri eczacılık fakültesi sayılarıdır. Plansız bir şekilde her geçen gün açılan eczacılık fakültelerinin gençlere bir gelecek sunan kurumlar olmak yerine, işsizliği öteleyen bir yapı halini almış durumda olmalarıdır. Bugünkü koşullarda 2025 yılında 10 bin fazla eczacı olacağı öngörülmektedir. Türkiye’de kamuda ve hastanelerde istihdam oranları maalesef düşüktür. Hastane eczacısı; ilaç yönetiminde etkin süreç tasarımı ve uygulanması, tedavide kullanılan ilaçların seçimi, satın alınması, depolanması, reçetelenmesi, dağıtılması, hazırlanması, uygulanması, dokümantasyonu ve izlenmesinde önemli rol oynar. Ülkemizde ise hastane eczacıları hastanelerin ilaç depo sorumlusu muamelesi görmektedirler. Hastanelerde 50 yatak başına bir eczacı istihdam edilmesi, ilaç endüstrisinde ciroya bağlı olarak eczacı istihdam edilmesi için yasal koşulların oluşturulması için vakit geçirilmeden harekete geçilmelidir. Eczacıların, uluslararası alanda sağlık sektörüyle ilgili seminerlere, toplantılara daha kolay erişim sağlamaları, mesleki bilgi ve becerilerini geliştirmeleri, yeni ilaçlar, tedavi yöntemleri ve eczacılık pratiği ile ilgili uluslararası gelişmeler hakkında bilgi sahibi olmaları açısından eczacılara yeşil pasaport hakkının verilmesi, vize işlemlerinin kolaylaştırılması ve hususi damgalı pasaport verilmesi, ulusal sağlık hizmetlerinin kalitesini artırması sebebiyle önem arz etmektedir. Eczanelerin yaklaşık %70’inin kredi alabilmek için Yardımlaşma Sandığı’na başvurmuş olmasının yanı sıra, eczacıların Yardımlaşma Sandığı dışında borçlarını ödeyebilmek ve faaliyetlerini sürdürebilmek için bankalardan da kredi kullandığı göz önünde bulundurulduğunda, eczanelerin içinde bulunduğu ekonomik bunalımın boyutunun büyüklüğü daha da iyi görülmektedir. Borçlarını ödeyemez hale gelen ülkemizdeki birçok eczanenin Sosyal Güvenlik Kurumu’ndan alacaklarına icra yoluyla el konulmaktadır. Ekonomik darboğaz içine girmiş eczacılar, artık personel ve kira giderleri gibi kalemleri dahi karşılayamaz hale gelmiştir.

Eczacıların sorunlarının neden ve sonuçlarının tüm ayrıntılarıyla araştırılması ve bu sorunları önleyecek politikaların oluşturulması için bir Meclis araştırması açılması gerekmektedir.

1	İnan Çiftçiyerek	Van	
2	ÇİÇEK OTLU	İSTANBUL	G. Otlar
3	MAHMUT DİNDAR	VAN	
4	NEJLA DEMİR	AĞRI	
5	HALİDE TÜRKOĞLU	DİYARBAKIR	
6	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
7	ÖZGÜL SAKİ	İSTANBUL	
8	AYŞEGÜL DOĞAN	ŞIRNAK	A. Doğan
9	Mehmet CAMAŞ	DİYARBAKIR	
10	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	
11	KAMURAN TANHAN	MARDİN	
13	SEVİLAY ÇELENK ÖZEN	DİYARBAKIR	
14	YILMAZ HUN	IĞDIR	
15	ÖZNUR BARTİN	HAKKARİ	
16	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
17	ALİ BOZAN	MERSİN	
18	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
19	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
20	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	